

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

77 Dictio pro tempore, tempus futurum denotat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

illo casu non aderant verba ita prægna-
tia, & universalia, prout in isto privilegio,
in quo fit expressa mentio de decimis præ-
dialibus, prout etiam non obstant illa ver-
ba, etiam Papalibus, quia stant ampliati-
& sunt positiva ad tollendam illam dif-
ficultatem, an appellatione decimarum ve-
niant decimæ impostæ à Papa, de qua per
gloss. in *clem. dispensatam, in verb. decimis*,
ubi Doctor. de iud. & visa est materia satis
clara. Reseruarunt tamen Domini viden-
dam, an dicta privilegia extendantur ad
colonos, & an sufficienter sit derogatum *c.*
nuper, de decimis, & an comprehendant
bona quærenda, & quia prætenditur pro
parte capituli, quòd dicta privilegia sint re-
vocata, quò ad istam exemptionem per
Bullam fel. rec. Pij V. poterit super hoc
particulariter videri.

Coram eodem, Carthageni. decimarum,
Mercurij x. Decembris 1578. circa
73 primam partem dubij, Domini ꝑ conclu-
serunt privilegium exemptionis decimarum
concessam Ven. Collegio Societatis
Iesu per fel. rec. Pij IV. comprehendere et-
iam colonos, & arrendatarios bonorum
exemptorum, quia cum privilegium non
solùm concernat personas dicti Collegij,
sed etiam res, & bona quæcunque, non est
dubium, quin extendatur etiam ad colo-
nos, & arrendatarios, ut per gloss. in *clem.*
i. in vers. excolendas, de decim. ubi Card. q.
22. & Vital. nu. 31. Rot. decis. 4. de privil. in
antiq. Abb. in c. ex parte, il. 1. n. 4. de decim.
Peret. in cons. 102. nu. 135.

Quò ad secundam partem, fuit etiam
74 resolutum, ꝑ quòd dictum privilegium ex-
emptionis extenditur etiam ad bona, & 77
prædia acquirenda post concessionem
privilegij, & moti fuerunt.

Primo ex verbis generalibus privilegij
ibi, & bona quæcunque. Nam in materia
75 quantumcunque odiosa, & alteri præjudi-
ciali, non excluditur lata interpretatio, &
ex proprietate verborum proveniens, ut
per Aret. in l. cum lege. post prin. per illum
text. ff. de testam. Calder. in cons. 1. in prin.
vers. sed posset responderi, de consangu. & affi.
Goz. in l. 2. numer. 165. C. de pact. inter
empt. & vend. Aym. in l. 1. numer. 69 ff. de
leg. 1. & fuit resolutum coram Aldobrandino
in una Pharen. pensionis, de anno
præterito, & licet stantibus verbis indefini-
tis fortasse non comprehenderentur bona
futura, ex not. in cap. quia circa de privil.
(hoc enim casu posset reddi dubitabilis
opinio, de qua per Nat. in cons. 340. n. 3.
lib. 2.) cum tamen hic ꝑ habeamus verba
universalia, & geminata, comprehendun-
tur etiam bona futura, ex cons. Dec. 113. &
alijs hic allegatis per informantes pro Col-
legio.

Secundò, movebatur ex verbis d. privi-
legij in specie loquentibus de bonis futuris,
ibi omnia, & singula, domos probatio-
num, & Collegia ubilibet consistetia,
præsentia, & futura, eorumque nempe
præsentium, & futurorum Collegiorum
personas, fructus, redditus, aliaque res, &
bona quæcunque à quibusvis decimis, & c.
eximimus, ex quibus apparet, quòd Sum-
mus Pontifex voluit etiam eximere bona
futura Collegiorum in futurum erigendo-
rum, nec non, ibi, etiam bonorum ecclesia-
sticorù secularium, & regularium quorum-
cunque pro tempore maiorum, quæ respec-
tunt bona in futurum unienda, ex natura il-
lius dictionis, pro tempore, ꝑ quæ denotat
tempus futurum, Bald. in c. cum inter n. 7.
de re iud. Rebuff. super cõcord. tit. de reg. ad-
pt. al. 1.

*pralat. nomin. in facien. in ver. pro tempo-
re existens, & hæc ratio fuit magis univer-
salis.*

Nec obstat, quod privilegium de non solvendis decimis, cum sit alteri præjudiciale, debeat strictissimè interpretari, ut non extendatur ad bona futura, quia hoc non procedit, quando verba sunt universalis, & quando ex eis colligitur mens concedentis, qui voluit etiam eximere bona futura, ut supra dictum est, ad reliqua in contrarium adducta, placuerunt Dominis responsiones Doctorum informantium pro parte Collegij.

Coram eodem, Carthaginen. decimarum Lunæ 26 Januarii 1579. Dubitavi, an Breve fel. rec. Pij. V. revocet privilegia concessa clericis Societatis Iesu per Sanctæ memor. Paulum III. & Pium IV. super exemptione à decimis, & causa pluries per me proposita, tandem † Domini resolverunt per supradictum Breve non fuisse revocata privilegia. Movebantur, quia cum dicta privilegia Pauli. III. & Pij IV. sint concessa principaliter dictæ Societati, non autem per viam communicationis privilegiorum Mendicantium, non comprehenduntur sub revocatione Pij V. quæ solum revocant privilegia concessa aliis per viam communicationis cum privilegiis Ordinum Mendicantium: & hoc colligebant Domini ex pluribus verbis ipsius Brevis revocatorij.

Primo, ex proœmio, in quo Pius V. facit tantum mentionem de privilegiis, & indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus per ipsum Ordines Mendicantium concessis, deinde loquitur de eisdem privilegiis per eum ad varias regiones extensis, & ampliatis, † dispositiva igitur ex ipso

proœmio declarari debet, l. fin. & ibi Doct. ff. de hered. instit. ponderabant etiam ex ipso proœmio illa verba relativa, ibi, prout in diversis Apostolicis iteratis, & forsitan pluribus vicibus, etiam in fundatione, etiam clericis Societatis Iesu, ut omnibus privilegiis Mendicantibus concessis, & concedendis, gaudeant concessis, & in vers. attendentes, ubi asserit non fuisse intentionis suæ communicare privilegia Mendicantium aliis Ordinibus non Mendicantibus, in iis, quæ temporalitatem respiciunt.

Secundò, id colligebant ex verbis, dispositivè, in vers. volumus, ubi præcepit omnibus iudicibus, ne deinceps canonicos, vel monachos, vel clericos de Iesu privilegiorum huiusmodi communicationem prætententes, nisi super his, quæ specialitatem concernunt, audiant.

Tertiò, ex verbis appositis in clausulis derogatoriis, ibi, ac litteris nostris prædictis, quas ad hoc extendi minimè debere volumus, & declaramus; ex quibus omnibus clarè apparet illud breve editum fuisse ad effectum tantum revocandi privilegia concessa aliis Ordinibus per viam communicationis privilegiorum Mendicantium, non autem, ut tolleret omnia privilegia concessa principaliter aliis Ordinibus, quæ temporalitatem respiciunt, quod etiam sua detur, quidato, quod res esset dubia, † in dubio non debet præsumi privilegium esse revocatum per aliam concessionem posteriorem, ut per gl. 25. qu. 2. in sum. in vers. item in dubio, per l. si peculium, ff. de manu. testa. & l. cum hic status, ff. de donat. int. vir. & uxor. trad. Feder. de Sen. consil. 233. prope fin. vers. item in dubio, Rom. consil. 327. numer. 1. Calder. consil. 11. circa fin. vers.